

ALBERT MARSHALL
Turiha 'l Hadd Dil-Poezija

turiha 'l hadd dil-poezija
maħbuba
żommha biss għalik w għalija.

kemm sigħat itiru nilgħab wahdi ma' qattus
b'qasba f'idejja
meta hadd ma jkun iħares
niġbidlu denbu

kemm sigħat inqatta' nomxot xagħar il-pupu
li darba tajtni int
meta hadd ma jkun iħares
inbusu fuq ġbinu

kemm sigħat itiru naqra l-hrejjeġ
li jsakkru lit-tfal żgħar
meta hadd ma jkun iħares
nirreċtahom

kemm sigħat ħarsti msammra fuq il-warda
nisimgħek tghanni wahdek mal-kitarra
fuq xatt ramli ta' malta titbennen go lejla sajjija
meta hadd ma jkun iħares
ngħanni miegħek

kemm immahħah bla ma nieqaf
dwar it-tfajjel ta' go fija
meta hadd ma jkun iħares
nobromlu żrara mdaqqa għewwa l-fidda
attaparsi ċikkulata

kemm inqatta' sigħat twal nitbissem hieni
sakemm kliem għamil jaqsamli qalbi
meta hadd ma jkun iħares
minn għajnejja jfur id-dmugh

turiha 'l hadd dil-poezija
maħbuba
żommha biss għalik w għalija

tidhaqx bija
tidhaqx

jekk tagħfsek qalbek
ibki ftit għalik w għalija

Analizi kritika tal-poezija

“Turiha ‘l hadd dil-poezija” ta’ Albert Marshall

Fix-xogħol letterarju “Turiha ‘l hadd dil-poezija” Albert Marshall, permezz tat-thaddim f’waqtu ta’ diversi mekkanizmi artistici, jirnexxilu jisfuma l-fażijiet li jikkarakterizzaw il-ħajja umana – iż-żgħorija, iż-żgħorija u l-fażi adulta – f’xulxin. Meta l-qarrej-kritiku jfannad f’din l-organizzazzjoni ta’ kliem, minnufih jintebaħ li dil-kitba hija prodott tal-modernizmu, primarjament minħabba l-inkonklussività tagħha: hi tispicča bħalma tibda, mingħajr ebda hjiel ta’ progress.

Sa mill-ewwel versi, “Turiha ‘l hadd dil-poezija” tindika li hija poezija apostrofika lejn l-hekk imsejha “maħbuba” tal-poeta. Marshall huwa interessat li jaqsam il-ħsus tiegħu ma’ din il-mara biss u dan b’ton intimu. Huwa jhaddem funzjoni konattiva sabiex hi ma tiżvelax il-poezija. Għad li Marshall jesponi diversi ħsus lil din il-figura femminili, hemm żewġ versi li jnisslu dubju dwar min tista’ tkun din il-mara. Ir-riferiment għall-“pupu li darba tajtni int” fit-tielet strofa jista’ jagħti l-impressjoni li l-poeta qed jirreferi għall-omm, iżda l-impressjoni generali fil-poezija hi li qed ikellem b’mod intimu lill-maħbuba tiegħu li biex taqsam imħabbitha miegħu, imma anki biex tevoka t-tfulija, tatu pupu. Imbagħad fil-ħames strofa, il-kelma “warda” tagħti l-impressjoni tas-sbuhija u l-fragilità ta’ mħabba halliema, u għalhekk il-figura tal-maħbuba tiegħu l-forma magħrufa ta’ xi tfajla li għandha relazzjoni ta’ mħabba mal-poeta. F’din l-istrofa t-tigrib sensorju tal-poeta jolqot il-għajn għax fl-ewwel tliet versi jiffoka fuq is-sens tal-ħars (“ħarsti msammra”), fuq is-smigh (“nisimghek tgħanni”) u l-mess (“xatt ramli” u “lejla sajjija” li jagħtu hjiel tas-šana li jgħib miegħu dan l-istagun). Din l-osservazzjoni toħloq effett senswali għaliex il-qarrejja mhux talli jiġu mistiedna jivviżwalizzaw ix-xena fil-menti tiegħu iżda jirnexxilhom jgarrbu x-xena fil-fantasija tagħhom.

L-importanza tal-maħbuba f’għajnejn il-poeta tikber permezz tal-istruttura tal-poezija li tikkumplimenta s-sens. Il-poeta jirriżerva żewġ versi mill-poezija għall-maħbuba, li għalih hija ċentrali u hdejha ma joqgħod hadd. L-aħħar erba’ versi tal-poezija huma sinifikanti għaliex fejn qabel Marshall kien qed jitlob indirettament l-attenzjoni tal-maħbuba, f’dawn il-versi huwa jesprimi x-xewqa għall-kompassjoni tagħha: “ibki ftit għalik w għalija.” Filwaqt li l-poeta jrid jibni barriera bejnu u bejn l-umanità għaliex dejjem jaġixxi “meta hadd ma jkun iħares,” irid jitwaħhad magħha billi meta tibki għaliha, tibki wkoll għalih. B’dal-mod, bejn ħajtu u ħajjitha sseħħ fużjoni.

“Turiha ‘l hadd dil-poezija” hija msejsa fuq il-kunċett tas-segretezza. Il-poeta mhux biss jgħatti b’mantar skur l-azzjonijiet tiegħu anke jekk dawn jidhru futili jew tat-tfal żgħar, bħar-reċtar tal-ħrejef, iżda jrid jaħbi wkoll il-kontent tal-poezija, għajr lill-maħbuba. Madankollu, meta t-titlu jiġi iżolat mill-poezija u analizzat, il-konklużjonijiet diġà jkixfu l-personalità tal-poeta. Bil-kliem “Turiha ‘l hadd dil-poezija,” il-qarrejja minnufih jintebħu li Marshall jippreferi jopera fis-satra u jhobb jeżerċita l-awtorità fuq haddiehor għaliex fil-fatt it-titlu stess huwa kmand. Il-poeta jipprova jikkontrolla saħansitra l-uniku oġġett ta’ qalbu, il-maħbuba tiegħu: dan huwa implikat bi vrus bħal “tidħax bija” u “zommha biss għalik w għalija.” Eventwalment, din l-asserzjoni

tikkonferma l-motiv wara l-ghemejjel mistura tiegħu, jiġifieri huwa jopera fil-moħbi sabiex hadd ma jipprova jgħassu u jikkontrollah, lanqas dawk li nissluh, il-ġenituri. Sabiex jenfasizza l-kontroll li hu jrid jeżercita fuq il-maħbuba, Marshall jimpjega anafora (“tidħakx bija/tidħakx”) lejn l-aħħar tal-poezija li timplika li jrid jibqa’ jikkontrollaha fuq livell emottiv, jew, donnu għall-kuntrarju, jitlobha bil-ħniena.

Marshall jinqeda b’għadd ta’ personifikazzjonijiet, per eżempju, “sigħat itiru,” “ifur id-dmugh,” u “tagħfsek qalbek,” metafori li jindikaw nuqqas ta’ kontroll tal-bniedem fuq l-emozzjonijiet tiegħu u fuq il-mixja tal-ħin. Barra minn hekk, juża prosopopea bil-kliem “il-ħrejjef li jsakkru.” Bit-tħaddim ta’ din it-teknika artistika, il-poezija tindika li anke l-inuman għandu l-qawwa li jhalli r-raddi fuq hajjet il-bniedem. Każ tipiku huwa l-kunċett tas-sigħat għaliex għad li ż-żmien mhuwiex tangibbli huwa propju hu li jkerrah is-sabiħ, li jbidel kull stat tal-bniedem, li juri sabiħ dak li kien ikrah u għalkemm jimxi bis-skiet fi dmirijietu, meta jgħaddi jerga’ lura biss għall-ħlas. Bil-personifikazzjoni “jfur id-dmugh” tinħass akkumulazzjoni ta’ tiġrib negattiv. Marshall jishaq fuq il-kunċett tal-akkumulazzjoni anke permezz tal-kelma “kemm” li tinsab fil-bidu ta’ sitt strofi konsekuttivi.

Il-poezija fiha wkoll ossimoru (“kliem għamil”) li jimplika li mhux l-azzjonijiet biss għandhom is-setgħa li jikkawżaw danni emottivi u psikoloġiċi iżda anke l-kliem jista’ “jaqsamli qalbi.” Permezz ta’ dan l-ossimoru, Marshall ikejjel bl-istess miżura t-taħdit u l-għamil billi jqiegħed hdejn xulxin żewġ dinjiet li huma fundamentalment distinti minn xulxin.

Eventwalment, xejra oħra li tiddetermina l-bixra tematika ta’ “Turiha ‘l hadd dil-poezija” hija l-għażla tal-għalqa lessikali. Fil-bidu l-poezija tinqeda b’reġistru donnu tat-tfal bi frażijiet bħal “niġħab waħdi,” “niġbidlu denbu,” “nomxot xagħar il-pupu,” “naqra l-ħrejjef,” u “tfal żgħar.” Madankollu, fil-ħames, fis-sitt, u fis-seba’ strofa l-vokabularju huwa marbut aktar maż-żgħożija u l-faži adulta, bħal fil-każ ta’ “warda,” “tghanni waħdek mal-kitarra,” u “immaħħaħ bla ma nieqaf.” Dawn iż-żewġ reġistri huma marbutin b’żewġ karatteristiċi: l-użu tal-verbi fil-preżent u t-tendenza rikorrenti li l-poeta jopera “meta hadd ma jkun iħares.” Il-fatt li l-lessiku huwa meħud minn żewġ għejun ewlenin jissuggerixxi li l-poezija ma tagħlaqx il-lenti fuq faži distinta iżda minflok hija rendikont tal-ħajja tal-poeta b’mod sħiħ. L-użu tal-verbi fil-preżent anke meta Marshall jalludi għal tfulitu jimplika li l-atteġjament principali tal-poeta lejn iċ-ċirkostanzi li jgħum fihom huwa immutabbli. Għaldaqstant, dan it-twaħhid tat-tempi kollha f’temp wieħed huwa sinifikanti għaliex jindika kemm il-passat huwa preżenti fil-futur u minkejja li s-“sigħat” ibiddlu l-kors fiżiku tal-ħajja l-intuwizzjonijiet nfilsati fil-persuna matul tfulitha jixxettlu magħha b’mod dejjem. Ironikament, huwa propju fl-aħħar żewġ versi li l-poeta japplika modulazzjoni fit-temp għaliex bil-kondizzjonal “jekk tagħfsek qalbek” huwa jestendi l-poezija lejn il-futur. Barra minn hekk meta l-poeta jordna lill-maħbuba sabiex jekk tagħfasha qalbha tibki lilu u lilha, il-qarrejja jintebħu li l-poeta jrid saħansitra jaħkem il-futur.

Is-sitt strofa toħroġ element misterjuż fil-ġewwieni tal-poeta. L-immagni tat-“tfajjel ta’ go fija” hija hjiel ta’ personalità kumplessa. Hu jinsab konxju li minkejja li min jitwieled

tond ma jmutx kwardu, jeżisti pont bejn iż-żgħorija u l-faži adulta. Dan l-istess pont jista' jwassal għat-tahsir għaliex aktar ma wiehed jikber, aktar isir sors ta' qerq għal ta' madwaru u saħansitra għalih innifsu, "nobromlu żrara mdaqqsu għewwa l-fidda/għat-taparsi cċikkulata." Barra minn hekk, bis-saħħa tal-kelma "mmaħħaħ," il-poeta donnu jrid jaċċenna għall-ħsibijiet rikorrenti li jtaqqlu l-menti meta wiehed isir adult, "immaħħaħ bla ma nieqaf." Eventwalment, johroġ fid-deher ukoll li hija inizjattiva tiegħu li jikkommetti nofs suwiċidju billi jeqred it-"tfajjel" (metafora tal-passat). Dan iwassal għall-kriżi ta' identità għaliex wiehed ma jistax jifhem konxjament il-preżent jekk irid ixejjen il-passat.

Marshall isensel dil-poeżija bi struttura li testendi s-sens ta' din l-organizzazzjoni ta' kliem. "Turiha 'l hadd dil-poeżija" hija magħmula minn strofi distiċi, terzini, kwartini, u anke sestini. L-użu intenzjonat tal-kwartini u tas-sestini jagħti l-impressjoni li l-kwartini ntużaw mill-poeta sabiex jalludi għal tfulitu: perjodu li ma jtulx wisq. Madankollu, meta Marshall jaċċenna għaž-żgħorija u l-faži adulta huwa jinqeda bis-sestini sabiex donnu jifta' dawl fuq il-fatt li ż-żgħorija u l-faži adulta huma itwal mit-tfulija. Barra minn hekk, minħabba li l-maġġoranza tal-versi jwarrbu kull regola prosodika, il-poeżija turi li mhijiex konvenzjonali u li tersaq hafna lejn ir-ritmu naturali tat-tahdit. Dan jissuġġerixxi n-nuqqas ta' konformiżmu fl-esperjenzi li garrab il-poeta għaliex uħud mill-esperjenzi damu u hallew riperkussjonijiet fuq hajtu filwaqt li kien hemm esperjenzi ohrajn li setgħu deheru insinifikanti iżda li xorta hallew it-timbru tagħhom fuqu.

In-nuqqas ta' punteggatura u b'mod speċifiku n-nuqqas ta' punt ta' waqfa anke fit-tmiem tal-poeżija jindika li l-bniedem, magħmul minn ġisem u ruħ, huwa spiritwalment etern. Jispikkaw ukoll l-asindeto u n-nuqqas ta' ċesuri li lkoll jittgħu dawl fuq il-fatt li għall-poeta hajtu hija mixja kontinwa u irrevokabbli li fiha l-esperjenzi li jgarrab ma jistgħux jiġu iżolati minn xulxin għaliex fir-realtà kull esperjenza halliet it-traċċi tagħha u affettwat il-mod kif iħares lejn it-tigrib. Lejn tmiem il-poeżija, Marshall jinqeda bil-vers proġettiv biex donnu jaqta' linja bejn il-preżent u l-futur b'tali mod li jikkomplimenta s-sens tal-versi aħħarija, li għall-kuntrarju tal-vrus ta' qabilhom huma fil-futur. Bir-ripetizzjoni tal-ewwel strofa, li hija fl-imperattiv, Marshall ifakkar lill-maħbuba dak li kien talabha fil-bidu: "turiha 'l hadd dil-poeżija/ maħbuba /żommha biss għalik w għalija." Din it-terzina hija l-unika strofa li tirrima u din ir-rabta fil-hoss bejn il-versi tikkonferma r-rabta intima bejn il-poeta u l-maħbuba.

It-ton tal-poeżija jikxef ukoll il-burdata tal-poeta. Fl-ewwel strofa t-ton huwa awtorevoli, madankollu fis-sitt strofi ta' wara jidhol ton kontemplattiv sakemm fit-tmien strofa l-poeta jirrikorri mill-ġdid għall-imperattiv, għat-talba-kmand. Dan it-ton juri li l-poeta jixtieq jikkontrolla s-sitwazzjoni, u fl-istess hin qed jitlob l-għajnuna. Għax permezz ta' din il-poeżija, Albert Marshall jesplora hajtu u l-emozzjonijiet kumplessi tiegħu u jistieden lill-qarrejja biex jinqdew bil-poeżija bħala punt ta' tluq għar-riflessjoni personali.

M' Lourdes Borg

Studenta tat-tieni sena fil-Livell Avvanzat

Ħajr lis-Sur Salvu Seisun u lil Dr. Adrian Grima